

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6909010142
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6909010142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného Y. Q. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 1T 35/2009 zo dňa 5. septembra 2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 1T 35/2009 zo dňa 5. septembra 2013 vo výrokoch o ochrannom protialkoholickom liečení a o náhrade škody.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že:

obžalovaný Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvalým bydliskom M. C., m.č. M. N. T. č. XX, bez pracovného pomeru, toho času vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová,

pri uznaní viny rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1T 35/2009 zo dňa 29.04.2010 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.08.2010 sp. zn. 5To 171/2010 za skutky

1) dňa 03.12.2008 asi o 21.30 hod. v Rimavskej Sobote na ul. SNP, na chodníku v blízkosti vchodu do Pizzérie, v podnapitom stave, zozadu sotil do pleca R. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je pohybovo postihnutý, v dôsledku čoho spadol na zem, kde zo zadného vrečka nohavíc mu vytrhol a odcudzil koženú peňaženku čiernej farby, v ktorej sa nachádzal občiansky preukaz, preukaz zdravotnej poisťovne a 3.340,- Sk, pričom mu poškodil husle, na ktorých sa mu zlomil držiak, čím spôsobil R. A. odcudzením peňaženky škodu vo výške 116,18 Eur a poškodením huslí škodu vo výške 33,19 Eur,

2) dňa 03.06.2008 asi o 19.00 hod v Rimavskej Sobote na sídlisku Rimava pri práčovni, vytrhol Q. S. z ruky mobilný telefón zn. Sony Ericsson T630 a ušiel s ním preč, čím spôsobil Q. S. škodu vo výške nie menej ako 82,98 Eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1T 4/08 zo dňa 10.01.2008 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní osem mesiacov podmienčne na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov a súčasne mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou,

1. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák.

2. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

sa odsudzuje podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní deväť rokov a šesť mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie formou ústavnou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný uhradiť poškodenému R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. B., T. XXX/X škodu vo výške 149,37 Eur a poškodenej Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. B., B. T. č. XX, škodu vo výške 66,38 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodených R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. B., T. XXX/X a Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. B., B. T. č. XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

V úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol:

rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 1T 35/2009 zo dňa 29.04.2010 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 171/2010 zo dňa 10.08.2010 bol Y. Q. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za použitia asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák.

Odsúdený Y. Q. dňa 03.04.2013 podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1T 35/2009 čo do viny a čo do výroku o treste z dôvodu nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. konania PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 publikované v zbierke zákonov pod číslom 428/2012 Z. z.

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4Nt 3/2013 zo dňa 30.05.2013 súd povolil obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1T 35/2009 u odsúdeného Y. Q. čo do výroku o treste. Zároveň vzal Y. Q. do väzby.

Ďalej okresný súd uviedol, že v súčasnosti obžalovaný Y. Q. vykonáva zvyšok nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov a dvanásť dní, ktorý mu bol uložený ešte v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1T 35/1998.

Pri ukladaní a výmere trestu obžalovanému okresný súd argumentoval predovšetkým tým, že: hoci sa u obžalovaného počas výkonu trestov odňatia slobody v predchádzajúcich konaniach vyskytli spočiatku problémy, neskôr sa na výkon trestu adaptoval a jeho správanie počas výkonu trestu odňatia slobody v súčasnosti je v podstate akceptovateľné; obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát priestupkovo riešený a deväťkrát sa dostal do rozporu s Trestným zákonom; s poukazom aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012 mal okresný súd za to, že obžalovanému je potrebné uložiť nižší trest odňatia slobody, pričom za primerané považoval uloženie trestu odňatia slobody v trvaní deväť rokov a šesť mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; pritom bolo prihliadnuté aj na to, že u obžalovaného neboli dané poľahčujúce okolnosti, ale iba okolnosti priťažujúce (spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za úmyselnú trestnú činnosť odsúdený).

Okresný súd mal tiež za to, že obžalovanému je potrebné uložiť aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a zaviazat' ho čiastočne k úhrade spôsobenej škody spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Proti napadnutému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zdôvodnil ako sám, tak aj prostredníctvom svojho obhajcu a v prvom rade navrhoval, aby mu bol uložený miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obhajoba argumentovala predovšetkým tým, že: vina obžalovaného za stíhanú trestnú činnosť nie je v celom rozsahu daná; obžalovaný sa priznal k trestnej činnosti v tom rozsahu, ako ju skutočne spáchal, pričom aj napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (čím sú dané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák.); trest uložený okresným súdom je neprimerane prísny a bude mať negatívny vplyv na vzťah obžalovaného k jeho maloletej dcére; obhajoba navrhla aj zrušenie ochranného protialkoholického liečenia, ktoré obžalovanému uložil okresný súd.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k právnomu názoru, že čiastočnú nápravu tohto rozsudku je potrebné urobiť spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Keďže obnova konania v tejto trestnej veci bola povolená iba v časti týkajúcej sa uloženého trestu, krajský súd sa už nezaoberal argumentáciou obhajoby smerujúcej do viny, ktorá už bola medzičasom právoplatne rozhodnutá.

Ohľadne ukladania a výmery trestu krajský súd neakceptoval ani argumentáciu obhajoby, že by u obžalovaného boli dané tie poľahčujúce okolnosti, ktorými obhajoba argumentuje, pretože obžalovaný sa nedoznal v takom rozsahu k trestnej činnosti a nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní v takom rozsahu, aby to bolo možné považovať za poľahčujúce okolnosti. Je právnou skutočnosťou, že u obžalovaného boli dané dve priťažujúce okolnosti, to znamená, že sa dopustil viacerých trestných činov a v minulosti bol odsúdený za inú trestnú činnosť.

S poukazom ako na už citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, tak aj na vyvíjajúcu sa judikatúru všeobecných súdov (viď napr. v ostatnom čase rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo 12/2012 z 31.10.2012), horná hranica najprísnejšej trestnej sadzby u obžalovaného v zmysle § 188 ods. 2 Tr. zák. (sedem až dvanásť rokov odňatia slobody) sa zvyšuje o 1/3, čo znamená, že obžalovanému prichádzalo do úvahy ukladať úhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby sedem až šesťnásť rokov odňatia slobody.

S prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti prípadu, vrátane toho, že v minulosti už obžalovaný vykonával v štyroch prípadoch nepodmienečný trest odňatia slobody za inú majetkovú trestnú činnosť, trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov a šesť mesiacov, ktorý mu okresný súd v tomto prípade uložil, je trestom skôr miernym ako prísny.

Keďže aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bolo správne, nebolo dôvodu aby odvolací súd zasahoval do výroku o uloženom treste odňatia slobody (aj napriek tomu, že použitie § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo v tomto prípade nadbytočné).

Pri povolení obnovy konania uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4Nt 3/2013 z 30.05.2013 došlo len k zrušeniu výroku o treste a nie k zrušeniu ostatných výrokov v pôvodnom odsúdení obžalovaného.

Z uvedených dôvodov bolo preto potrebné, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o ochrannom protialkoholickom liečení a o náhrade škody, pretože obžalovanému by bolo za tú istú trestnú činnosť uložené dvakrát ako ochranné protialkoholické liečenie, tak aj dvakrát zaviazaný k náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.